

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Panegyricvs, Die Natali Academiae Theodorianae
Paderbornensis, Reuerendissimo, atq[ue] Illustrissimo
Principi, ac Domino, Theodoro, Episcopo Ecclesiae
Paderbornensis, S. R. I. Principi, Fvndatori Eivs ...**

Horrion, Johann

Paderbornæ, 1616

Capvt XIII. Aliso sedes Episcoporum Paderbornensium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14243

qui res gestas Caroli sunt persecuti, tunc illum ad fontem Luppia peruenisse scripserunt, cum exercitu à fontibus ad confluentes tendente, ipse eodem quo olim Drusus loco sedem fixerat. Itaque, Princeps Illustrissime, tuus Aliso primùm in potestate fuit Romanorum, deinde Sicamborum, qui Francorum fuerunt nobilissimi, tum Saxonum, ac denique iterum ad Francos redijt, quo tempore simul à Romanis receptus videri potest, quandoquidem eo tempore Romanum imperium ad Francos est Pontificis Maximi auctoritate translatum.

CAPVT XIII.

Aliso sedes Episcoporum Paderbornensium.

Verumenimuerò satis jam diu Aliso noster Martis, & Bellonæ domicilium fuit. Vindicandus est aliquando Religioni, & Sapientiæ. id factum est, cum tui, Princeps Illustrissime, maiores, huius Urbis Antistites, stabilem sibi in eo sedem constituerunt. Quanquam, vt est semper difficile ab eo loco diuelli, in quo sis multum diuque versatus, ne tum quidem prorsus belli tumultibus caruit. Nam vt taceam sæpenumero cum alios Antistites, tum teipsum, Princeps Illustrissime, Reip. causâ ad arma compulsus, princeps maioribus tuis huc migrandi causâ Martis perpetua pedisequa, & comes Discordia videtur fuisse. Antea siquidem in Vrbe sua Paderborna, apud Cathedralē Ecclesiam habitabant, quo tempore ciuium erga suos Præsules amor, & reuerentia tanto eis præsidio erat, vt vallum, turesq; minimè requirerent. At postquam ab ijs illa sacrosancta dignitas contemni cœpit, grauesque sunt motus aduersus Ecclesiasticum ordinem excitati,

excitati, faciendum visum est, ut ab eorum iniurijs semoti, huius se arcis præsidio tuerentur. Annum, quo id factum sit, non habeo certum dicere. Suspicio tamen circa annum partæ salutis M. C C. Certè Otto Ritbergensis, qui anno M. C C L X V I I. ad Paderbornensem Cathedram est euectus, in hac se arce tenebat, dicebaturque vulgò eodem, quo hodie nomine, fortasse, quòd in veteris arcis Carolinæ vestigijs esset collocata. Eam deinde ciuium eruptione incensam, & prope complanatam Henricus Spiegelius Episcopus restituit, ac, nisi fallor, Carolum IV. Imperatorem, qui hac iter habebat in vltiorem Saxoniam, in ea accepit hospitio, anno M. C C C L X V. quamquam Gobelin^m verba legenti potius videatur mansisse Paderbornæ. c. 72. & 6.

✕
 Nostra verò memoria, Princeps Illustrissime, dignam veteri illa nominis sui gloria speciem hæc arx aliquando est cõsecuta, postquam ingenti sumptu in hanc abs te amplitudinem, excelsumque exadificata, fossis, & turribus communita, laxis, elegantibusque conclauibus, pomariis, hortis, fontibus ornata est. Itaque quamuis splendido, angustoque principi accipiendò est idonea. Sed nullam illa, inter tam multa, præstantius te ipso ornamentum habet, neq; vnquam æquè beata, quàm, te domino, fuit. Tenuerint illam quondam Drusi, Tiberij, Germanici, sed illi arma ex ea in omnes vicinas oras circumferebant, sed terrorem intentabant, sed luctuosas vbique pugnas, & strages edebant. Tuus, Illustrissime Princeps, Aliso nihil habet durum, nihil asperum, sed in eo Clementia in subditos, obseruantia erga finitimos dynastas, de omnibus bene merendi voluntas habitat. Denique quid potest in ea domo esse non pacatū, & mite, in qua eo tempore, quo vicinia, necdum positis armis, vel præteritas clades deplorat, vel formidat imminentes, de Academia fundanda consilia agitantur, propagandisq;

[in vitis
Pontif. in
Adriano.]

disque bonis litteris, quæ germanæ pacis filia, atque alumna, non nisi in dulci otio, & summa rerum omnium tranquillitate acquiescunt? Crede mihi, Princeps optime, Carolus ipse Magnus, DEVS bone! quantus Imperator! felicior, te Principe, Alifonem esse ducit, quàm se Saxones inde armorum formidine subiugante. Quod enim illi optare potius, quàm sperare licuit, id te nunc affecutum videt. Quò enim illius mens assiduò esset intenta, satis ostendit anno CHRISTI DCCLXXII. cùm, paucis etiam Saxonum ad CHRISTVM traductis, Adriano I. Pontifice, Romam profectus, partem aliquam Saxonie (Luitprandi Ticiensis verba sunt) in prouincia VVestphalia, quam ad fidem Christianitatis conuertit, vt ipse iam prædictus Papa præcepit, & docuit, secunda feria Paschæ, in basilica S. Petri Apostoli, inter cætera quæ ad manum Papæ offerebat, Deo in sacrificium obtulit. Vide ne, Princeps optime, in quo religiosissimi Caesaris curæ & cogitationes omnes euigilant? In eo videlicet vt VVestphalam vniuersam ad CHRISTVM adiunctam, in Beati Petri, eiusq; successoris potestate collocatam, DEO immolaret. Sed quantum interest inter rudem, agrestemq; populum, & omnibus ingenij ornamentis excultum, tanto est tuum, Princeps Illustrissime, Caroli sacrificio præstantius. Cuiusmodi enim VVestphalam Carolus DEO consecrabat? nonne recens è tenebris emergens, & etiam caligantem, ac, nisi metu retineretur, eodem rursus præcipitaturam? Tibi verò, Princeps Illustrissime, quale, & quam DEO iucundum munus licet offerre? tot lectissimos adolescentes, qui modò litteris in hac tua Academia operantur, quique consequentibus sæculis operabuntur: qui non modò ipsi salutarem doctrinam combibunt, sed

fed alios quoque erudire, & aliud ex alio sacrificium possunt accendere. quod quidem sacrificium DEO gratissimum totq; mortalibus salutare, jam inde ex eo tempore, cum primum hoc instituendæ Academiæ consilium, in hoc tuo Alifone, iniisti immortalem tibi apud DEVM, & homines gloriam conciliat.

C A P V T XIV.

Gratiæ nomine ciuitatis Paderborn.

QUO magis æquum est Paderbornenses, grates, & laudes immortales DEO Opt. Max. habere, atque agere, qui te huic Ecclesiæ difficillimis temporibus Theodorum, id est diuinum quoddam, & cæleste donum largitus est. Si enim tunc immortalis quodam beneficio affectos profitentur, cum Caroli imperio huc missi sunt, qui primis eos salubris doctrinæ elementis erudirent, quanto est hoc maius atque splendidius, tua Princeps ope perfectum esse, vt Diuinæ Sapientiæ, & omnium, quæ illi famulantur, Disciplinarum Templum esset Paderborna? Itaq; quod disertissimus Iudæorum Philo prædicabat de Athenis, eas esse in Græcia, quod sit pupilla in oculo, & mens in anima, idem nunc, tuo, Princeps Optime beneficio celebrabitur, de Paderborna: eam esse **Lumen, Mentemq; VVestphaliæ.** Hinc enim illa accerset, qui populum de superiore loco in templis erudiant, qui sacris tribunalibus præsideant, qui Ecclesias, qui cœnobias gubernent. Hic illi diuinarum, humanarumq; rerum scientiam haurient: hic in luce doctorum hominum suæ eruditionis, & virtutis specimen dabunt: hic promeritis titulis, & decoris insignibus cohonestabuntur, eritque dubium plusne Paderborna dignitatis afferat VVestphaliæ, tales